duiding

Conny Van der Veken - boerin

duiding

"Kalveren komen altijd op de eerste plaats"

23 NOVEMBER 2009 – LAATST BIJGEWERKT OM 4 APRIL 2020 15:53

Lees meer over:
Interview

Wie dezer dagen zijn neus steekt in de populaire 'boekskes', kan er niet naast kijken: Vlaanderen gaat plat op zijn buik voor de amoureuze belevenissen van de lesbische boerin Conny Van der Veken. Wij gingen op zoek naar de vrouw achter de televisievedette uit Boer zkt Vrouw en vroegen onder meer hoe het is om als alleenstaande 550 kalveren vet te mesten. "Als je iets ontzettend graag doet, lukt het wel", luidt het antwoord.

Bent u intussen bekomen van de avonturen in Boer zkt Vrouw?

Conny Van der Veken: Eigenlijk niet. De opnames zijn nu al een aantal weken achter de rug, maar de interviews blijven maar doorgaan. Eigenlijk doe ik die het liefst telefonisch, want anders verlies ik er veel te veel tijd mee. En naar de winkel gaan is ook niet zo simpel meer. Bij het begin van de uitzendingen keken de mensen me eventjes aan, zonder meer. Maar vorige week heb ik maar liefst twee uur rondgelopen in de Carrefour omdat iedereen me voortdurend aanspreekt.

Is uw leven veranderd door de uitzendingen?

Ik heb er geen partner aan overgehouden, maar wel immens veel vriendschap. Dat is ontzettend belangrijk voor mij. Wat me ook beklijft, is de warmte van de mensen. Van niemand heb ik een negatieve reactie gekregen op mijn televisieoptreden... (denkt na)... Zoiets ga ik nooit meer meemaken.

Mocht alles te herdoen zijn, zou u dan nog altijd kandidaat zijn om mee te spelen in Boer zkt Vrouw?

Neen, want er komt verschrikkelijk veel bij kijken. Je wordt eigenlijk geleefd, hé. En ondertussen moet ik mijn bedrijf nog runnen. Het was een hele puzzel om het plaatje rond te krijgen. Vergeet niet dat ik als alleenstaande ook nog drie kinderen heb uit een vroegere relatie. Ik ben dus echt nog niet bekomen van alle drukte.

Veertien jaar lang heb je brood rondgereden omdat je vader bakker was. Een leuke stiel?

Toen mijn vader op pensioen ging, heb ik inderdaad zijn business overgenomen. Vier jaar lang heb ik in dienst van een bakker uit Kasterlee de hele tijd rondgetoerd. Een fantastische job, want ik was altijd onder de mensen. Daarna heb ik tien jaar lang voor een andere bakker gewerkt, waar ik zowat van alles gedaan heb, ook heel plezant. Eigenlijk had ik gedacht dat ik dat werk tot mijn pensioen zou doen. Maar dan kwam plots die breuk met mijn vriendin…

Was dat de aanleiding om plots boerin te worden?

De opvang van mijn kinderen was niet evident omdat ik in de bakkerij 's nachts werkte. Daardoor had ik wel oren naar een voorstel waar mijn schoonbroer plots mee kwam aandraven. Hij stelde me voor om voor hem in loondienst kalveren vet te mesten in Meer. Ook elders in Vlaanderen heeft die man overigens nog een aantal stallen, waar datzelfde concept toegepast wordt.

Waarom bent u op dat voorstel ingegaan?

Die job kon ik veel beter combineren met de formule van co-ouderschap. Bovendien vroeg ik mezelf af hoelang ik dat nachtwerk nog zou volhouden. En ik hou van de boerenbuiten. Per slot van rekening heeft mijn moeder altijd een paar koeien gehad…

Maar in je eentje kalveren vetmesten, is niet niks.

Daarom heb ik ook bedenktijd gevraagd. Maar het advies van één van mijn zussen heeft me mee over de streep getrokken. Ook zij heeft een bedrijf met kalveren geleid en vertelde me dat er geen mooier beroep bestaat: er is de omgang met de dieren en bovendien kon ik mijn eigen baas worden. Hoewel je er zeven dagen op zeven moet staan en er nogal wat zwaar labeur bij komt kijken, raadde ze me aan om er voluit voor te gaan. Zelf ben ik nogal ondernemend ingesteld, en als ik mijn tanden in iets zet…

Hoe is de omschakeling naar de boerenstiel verlopen?

Erg vlot. Mijn verhuis van Turnhout naar Meer was in een paar maanden tijd geregeld. Met man en macht hebben we er een stuk van een stal omgetoverd tot een woongedeelte. Bovendien heeft Jos, de vroegere staleigenaar, me op weg geholpen met de bedrijfsvoering. Hij was een fantastische leermeester, onze vriendschapsband kan niet meer stuk.

Was het moeilijk om zonder bijkomende opleiding alles al doende onder de knie te krijgen?

Het was een beetje zoals opnieuw naar school gaan, en dat is uiteraard niet simpel. De kunst bestaat er eigenlijk in om in één oogopslag de gezondheidstoestand van een kalf te kunnen inschatten. Dat is een gave die ik gelukkig heb. Vandaag komt Jos trouwens

regelmatig aan mij vragen hoe ik een bepaald probleem zou aanpakken… Ik mag dus zonder overdrijven zeggen dat ik de voorbije twee jaar uitgegroeid ben tot een vakman.

Maar zorg dragen voor 550 kalveren is toch een hele opgave. Eigenlijk bent u bedrijfsleider van een kleine kmo.

Dat cijfer schrikt veel mensen af, maar in de praktijk valt het allemaal wel mee. Enkel in de opstartfase is er bijzonder veel werk omdat de kalveren dan moeten leren drinken. Daar steek ik ongelooflijk veel tijd in, maar daarna loopt alles op wieltjes tot de laatste weken vooraleer ze de deur uitgaan. Ook de finale afmestperiode is een hels karwei omdat de kalveren dan heel intensief verzorgd moeten worden. En we werken met dikbillen, dat is nog complexer dan gewone kalveren. Bovendien worden de dieren gecommercialiseerd onder een kwaliteitslabel. Alle voorschriften moeten dus heel strikt nageleefd worden. Na zeven maanden zit de volledige cyclus erop.

Dikbillen zijn niet goedkoop?

Dat klopt. Bij de aankoop kosten ze toch al gauw 700 à 800 euro terwijl aan een gewoon kalf een prijskaartje van amper 250 euro hangt. Mijn schoonbroer is verantwoordelijk voor de aankoop en de commercialisering, maar het is waar dat er nogal wat kapitaal aan levend materiaal door mijn handen passeert. Vandaar ook dat ik iedere dag beschikbaar moet zijn voor de dieren. Ik kan het me echt niet permitteren om ’s avonds een keertje op de lappen te gaan.

Wat is het moeilijkste aspect van de bedrijfsvoering?

Van hard werken ben ik nooit bang geweest. Maar aanvankelijk miste ik in deze job het sociaal contact dat ik vroeger wel had. Boerin zijn is een geïsoleerd beroep. Als compensatie praat ik dan maar met mijn kalveren. (lacht) Die eenzaamheid was trouwens één van de redenen om me in te schrijven voor Boer zkt Vrouw. Maar goed, intussen ben ik het gewoon geworden om mezelf te beredderen. Ik doe mijn job gewoon heel graag en twee keer per dag trek ik met heel veel plezier naar mijn twee stallen voor de inspectierondes, één keer ’s ochtends en één keer ’s avonds.

Heeft u een sterke band met de kalveren?

Ik ben zeker geen harde tante als een dier zich ziek voelt, dan word ik zelfs wel eens emotioneel. Ook bereid ik me altijd heel goed voor op het moment dat de dieren opgeladen worden om te vertrekken. Een gekwetste poot krijgt in die fase van de cyclus absolute topprioriteit. En als ze dan een kalfje komen oppikken dat je extra aandacht hebt moeten geven… In het begin had ik het daar best moeilijk mee, maar ik heb de klik kunnen maken. Gelukkig zijn vetmesters niet langer verplicht om hun dieren te vergezellen naar het slachthuis.

Kan iemand die van buiten de sector komt eigenlijk wel een heel goede boer of boerin worden?

Je moet de boerenstiel met liefde bedrijven, en dieren graag zien. Als ze mijn kalveren komen ophalen, moet dat netjes gebeuren. Ik zeg altijd tegen de chauffeurs dat ze niet op de dieren moeten kloppen, want kalveren zijn even volgzaam als je hen diervriendelijk behandelt. Die chauffeurs zijn trouwens ook helemaal geen brutale kerels, dus dat valt best mee.

Heeft u soms ook hulp van anderen nodig?

Als er kalveren vertrekken, moet ik hekken plaatsen. Voor dat karwei krijg ik telkens hulp van Jos. Ook wanneer de kalveren halfweg hun verblijf van de ene naar de andere stal moeten verhuizen, komen anderen een handje toesteken. Die klus klaren we met een man of vier. Voor de kalveren is dat het enige moment dat ze eens buiten komen en de frisse buitenlucht inspireert hen tot nogal wat actie, maar eigenlijk is dat vooral leuk om zien. De dieren moeten dan trouwens niet alleen verplaatst worden, het komt er ook op aan om hen in groepen van zes onder te brengen op basis van gelijke lengte en dikte. Die sortering gebeurt eigenlijk permanent om te beletten dat grote en sterke dieren het voeder van kleinere kalveren opnemen, waardoor die een toenemende groeiachterstand zouden oplopen.

Hoeveel uren per week bent u zoet met de kalveren?

Als alles perfect verloopt, ben ik ’s ochtends drie uur bezig met de inspectie van de dieren en ’s avonds moet je ook nog eens rekenen op meer dan twee uur. Tussendoor is er altijd wel ergens werk op het bedrijf en ook ’s nachts moet ik regelmatig de stal induiken. Gemiddeld mag je rekenen dat ik er acht uur per dag vertoef. En dan is er natuurlijk nog de administratie. Elk kalfje heeft een paspoort, en als er grote groepen opgeladen worden, brengt dat een pak schrijfwerk teweeg. Gelukkig krijg ik dan wel eens hulp van mijn dochters.

Is het voor een vrouw extra moeilijk om een bedrijf met kalveren te runnen?

Ik ken nog vrouwen die dezelfde job doen, en ik zie hier genoeg vrouwen die met de tractor voorbijrijden. We staan ons mannetje, maar soms ontbreekt het natuurlijk aan fysieke mankracht. Maar erg is dat niet, want heel wat boeren moeten toch ook op extra arbeidskrachten beroep doen om hun werk rond te krijgen?

Kijken de boeren uit de buurt niet neer op een bedrijf met mestkalveren dat gerund wordt door een alleenstaande vrouw?

Integendeel, onlangs heeft iemand me aangeboden om lid te worden van de boerinnenbond. Ik vond dat een soort erkenning, maar heb wel om bedenktijd gevraagd omdat ik zo weinig tijd heb voor extra activiteiten.

Zijn vrouwen andere bedrijfsleiders dan mannen?
Als je het mij vraagt, zijn vrouwen beter geschikt om bepaalde bedrijfstaken uit te voeren. Als ik een ziek kalfje heb, zou ik er bij wijze van spreken een halve dag bij zitten. Ook op het vlak van onderhoud en hygiëne zijn vrouwen toch veel zorgzamer. Bij mij moet altijd alles tiptop in orde zijn. Dat maakt de job natuurlijk extra vermoeiend, maar kom, 's middags doe ik regelmatig een dutje om wat te recupereren.
Dankzij Boer zkt Vrouw weet de hele landbouwgemeenschap dat u lesbienne bent. Krijgt u alleen al bij dat idee geen kriebels in de buik?
In mijn directe omgeving was mijn seksuele geaardheid al lang geen geheim niet meer. Ik word door de mensen niet anders bekeken, ook niet door leveranciers of boeren die op het erf komen. Soms worden er uiteraard wel grapjes over gemaakt, maar ze weten dat ik altijd de eerste ben om ermee te lachen. Ook in landelijk gebied is homoseksualiteit geen taboe meer, gelukkig maar.
Nog geen moment spijt gehad van je beslissing om boerin te worden?
Nee, echt niet. Ik heb nog geen enkel moment met de handen in het haar gezeten. Ik ben ook geen type dat gaat panikeren als er een vijs losschiet. Dan pak ik gewoon een schroevendraaier, begrijp je? Mijn vroegere werkgever heeft me benadrukt dat ik altijd welkom ben om terug te keren, maar ik hoop eerlijk gezegd dat ik nog lang boerin kan blijven. Hopelijk houdt mijn gezondheid het vol.
Hoe beoordeelt u het imago van de land- en tuinbouw in Vlaanderen?
Ik heb vroeger altijd heel veel respect gehad voor landbouwers, en nu ik zelf in het beroep gestapt ben, blijf ik ervan overtuigd dat de doorsnee burger het werk van boeren en tuinders waardeert. Soms stelt men vast dat bepaalde boeren goed hun boterham verdienen, maar dat mag potverdorie toch wel voor de vele arbeid die ze verrichten. Ik zou op zondagnamiddag ook wel eens graag gaan uitwaaien met de hele familie, maar ik heb er geen moeite mee dat ik een andere keuze gemaakt heb.
Een weekblad heeft gemeld dat u plannen heeft om met hoevetoerisme te starten.
Dat is een project van Jos, die hier vlak naast woont. Hij heeft me gevraagd om daaraan op een of andere manier mee te werken. Dat is een interessant voorstel, maar hij weet ook dat de kalveren bij mij altijd op de eerste plaats zullen komen.

VILT vzw
Bd Simon Bolivar 17
1000 Bruxelles

Contact

M • info@vilt.be

Volg ons op:

screenreader.visit us on our facebook page: https://www.facebook.com/vilt.nieuws/
screenreader.visit us on our linkedin page: https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/
screenreader.visit us on our instagram page: https://www.instagram.com/vilt.nieuws
screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws
screenreader.visit us on our bluesky page: https://bsky.app/profile/viltnieuws.bsky.social

---

© 2026 VILT vzw, all rights reserved |
Privacy policy
Copyright
Cookie Policy
Cookie instellingen aanpassen

Crafted by Brigada